

Wybrane zagadnienia dotyczące koncepcji procedury nadawania stopni na UW
(projekt materiałów roboczych do ogólnouniwersyteckiej dyskusji,
oparty na pracach zespołu ds. przygotowania założeń nowej procedury
nadawania stopni i tytułów na UW oraz zespołu rektorskiego)

2018-06-18

Elementy koncepcji:

1. Założenie podstawowe:
 - a. praca doktorska jest realizowana w jednostce naukowej, która prowadzi badania naukowe (i zapewnia doktorantowi dostęp do odpowiedniej infrastruktury badawczej);
 - b. realizacja projektu badawczego będącego podstawą doktoratu jest prowadzona pod opieką promotora, w jednostce, w której pracuje promotor;
 - c. stopień doktora nadaje Rada Dyscypliny Naukowej (lub Rada Dziedziny Naukowej) – organ UW, któremu kompetencje nadawania stopni przyznaje statut. Statut nadaje uprawnienia tylko jednej Radzie w zakresie danej dyscypliny (i tylko jednej w zakresie danej dziedziny).
2. Rada Dyscypliny Naukowej:
 - a. Rada składa się z pracowników UW i liczy nie więcej niż ok. 50 członków;
 - b. członkowie są wybierani spośród pracowników, którzy w oświadczeniach zadeklarowali przynależność do danej dyscypliny. System wyłaniania członków rady preferuje osoby mające największy wkład w ocenę parametryczną dyscypliny;
 - c. w skład Rady wchodzi dwaj kierownicy Szkół doktorskich – jeden ze szkoły interdyscyplinarnej oraz jeden ze szkoły działającej w tej dyscyplinie;
 - d. pracom Rady przewodniczy wybrany z jej grona członek;
 - e. można powoływać Radę obejmującą więcej niż jedną dyscyplinę (w szczególności w przypadku kilku tzw. „małych dyscyplin”) lub rolę Rady Dyscypliny może pełnić Rada Dziedziny;
 - f. Rada opracowuje minimalne standardy dla doktoratu w danej dyscyplinie;
 - g. w szczególnym przypadku, gdy dana dyscyplina jest deklарowana przez pracowników posiadających co najmniej stopień doktora habilitowanego, pochodzących tylko z jednej jednostki, Rada Dyscypliny jest tożsama z Radą tej jednostki, ograniczoną do członków posiadających co najmniej stopień doktora habilitowanego lub zatrudnionych na stanowiskach profesorskich.
3. Rada Dziedziny Naukowej:
 - a. Rada składa się z wybranych członków odpowiednich Rad Dyscyplin Naukowych,
 - b. pracom Rady przewodniczy wybrany z jej grona członek,
 - c. procedura nadania stopnia jest taka sama jak opisana poniżej dla przypadku doktoratów w dyscyplinie.
4. Procedura:
 - a. Kandydat do stopnia doktora składa wnioski o wszczęcie postępowania do Rady Dyscypliny Naukowej lub Rady Dziedziny Naukowej. Do wniosku dołączona jest rozprawa doktorska zaakceptowana przez promotora (promotorów), opinia

promotora (promotorów), streszczenie w j. angielskim, a do rozprawy przygotowanej w języku obcym również streszczenie w j. polskim. W przypadku, gdy praca doktorska nie jest pracą pisemną, dołącza się opis w j. angielskim i polskim. Należy także dołączyć kilkunastostronicowy autoreferat.

- b. Proponuje się, by na UW obowiązywały dodatkowe warunki dopuszczenia do obrony:
 - i. egzamin z dyscypliny i/lub dziedziny podstawowej i egzamin z dyscypliny dodatkowej,
 - ii. wykazanie się lepszym niż przeciętny dorobkiem naukowym w danej dyscyplinie lub dziedzinie, w tym publikacjami w renomowanych czasopismach naukowych,
 - iii. w przypadku, gdy praca doktorska jest napisana w innym języku niż polski lub angielski, należy dołączyć kilkunastostronicowy autoreferat po polsku i angielsku,
- c. Rada Dyscypliny Naukowej lub Rada Dziedziny Naukowej:
 - i. po zapoznaniu się z rozprawą doktorską i opinią promotora ocenia, na ile wyrażona we wniosku doktoranta chęć uzyskania stopnia doktora w danej dyscyplinie lub w danej dziedzinie bez wskazania dyscypliny jest uzasadniona. Rada może proponować inną Radę lub Radę Dziedziny Naukowej jako właściwszą.
 - ii. w przypadku pozytywnej oceny w pkt. (i) Rada powołuje Komisję i jej przewodniczącego, która zajmuje się całością czynności w postępowaniu o nadanie stopnia doktora, w tym przeprowadza obronę i głosuje nad jej przyjęciem, a następnie przekazuje Radzie projekt uchwały w sprawie nadania stopnia doktora. Członkami Komisji są osoby posiadające co najmniej stopień doktora habilitowanego. Wskazane jest, by istotną część członków Komisji (np. 25%) stanowiły osoby spoza Rady, w tym z zagranicy.
 - iii. na wniosek Komisji Rada powołuje recenzentów oraz Komisje egzaminacyjne. W skład komisji egzaminacyjnej wchodzi promotor. Recenzenci uczestniczą w egzaminie na prawach członka Komisji.
 - iv. recenzent, a także Komisja z własnej inicjatywy może wskazać na potrzebę dokonania poprawek w rozprawie. W przypadku drobnych poprawek nie jest konieczna ponowna recenzja. Jeśli Komisja lub recenzent uzna, że poprawki są istotne, pracę kieruje się do ponownej oceny przez wszystkich recenzentów.
- d. Na wniosek Komisji Rada nadaje stopień doktora.
- e. W przypadku pracy doktorskiej eksternistycznej – procedura jw., przy czym dodatkowym zadaniem Rady jest powołanie promotora.
- f. W przypadku pracy doktorskiej osoby bez stopnia magistra – procedury jw., przy czym dodatkowym zadaniem Rady jest wstępna ocena, na ile dotychczasowe osiągnięcia kandydata spełniają warunki do nadania stopnia doktora określone przez ustawę oraz powołanie promotora.
- g. W przypadku, gdy doktorat ma charakter obejmujący więcej niż jedną dziedzinę, na wniosek Rady lub z własnej inicjatywy postępowanie w sprawie nadania stopnia może przeprowadzić Senat UW, powołując właściwą Komisję do przeprowadzenia postępowania.

5. Procedura nadawania stopnia doktora habilitowanego:
 - a. Stopień nadaje Rada, która jest tożsama z Radą, która nadaje stopień doktora w danej dyscyplinie. Rada powołuje część członków uzupełniających skład Komisji habilitacyjnej wyznaczonej przez Radę Doskonałości Naukowej, której kompetencje opisane są w ustawie.
 - b. Procedura nadawania jest sprecyzowana w ustawie.
 - c. Proponowany dodatkowy warunek na UW: każdorazowo Komisja habilitacyjna przeprowadza kolokwium habilitacyjne w zakresie osiągnięć naukowych w obecności członków Rady. Elementem kolokwium jest wygłoszenie przez habilitanta otwartego wykładu.